

Elşən Mirişli

Gəncə şəhəri,
tarixçi

VII Yazı

Vətən Xainləri Qadınlarının Akmola Düşərgəsi

Stalin repressiyalarının qurbanı olmuş şəxslərin ailə üzvü olan qadınların məcburi saxlandığı İslah Düşərgəsi Kazaxstan ərazisində yerləşirdi. Karaqanda İslah Əmək Düşərgəsinin tərkibində Akmola bölgəsində idi. Sürgün olunan qadınlar arasında Əhməd Cavadın həyat yoldaşı Şükrüyyə Cavad, Fətəli xan Xoyskinin qızı Tamara Xoyskaya və Quba Qızlar Seminariyasının rəhbəri Sənubə Eyyubova kimi onurlarla Azərbaycan türkü qadın var idi.

Düşərgənin adı qisalasdırılıb və insanlar arasında "ALJİR" adlanır. SSRİ-də mövcud olmuş ən böyük qadın düşərgələrindən biri və "QULAQ arxpelaq"nın "ailelərindən biridir. 1938-ci ilde düşərgədə 8 minə yaxın məhbus qadın var idi. Onlardan 4500 nəfəri "Vətən xainlərinin ailə üzvləri" (VXAÜ) idilər. Bundan başqa 1500 nəfər "VXAÜ"da Karaqanda İslah Əmək Düşərgəsinin digər bölmələrində saxlanılır.

SSRİ Xalq Daxili İşler Komissarlığının 15 avqust 1937-ci il emrinə əsasən Akmolinsk (Kazaxstanın indiki şəhəri Astana şəhəri) şəhərinin cənub qərbində Akmol yaşayış məntəqəsində Karaqanda düşərgəsinin bir bölməsi kimi yaradılmışdır.

SSRİ Mərkəzi İcraiyyə Komitesinin 8 iyun 1934-cü ilde verdiyi qərarına əsasən "Vətən xainlərinin" yaxınlarına 5-10 il azadlıqdan məhrumetmə ya da Sibirin uzaq bölgələrinə 5 il sürgün edilmək cəzası verilməli idi. "ALJİR" düşərgəsi 30 hektar ərazini ehət etməklə yanaşı Karaqanda və Akmola vilayətlərində bölmələri de var idi.

Məhkum olunanların və sinfi düşmənlərin qohumları da repressiyalarдан qaça bilmədir. 16 mart 1937-ci ilde Müsavat partiyasının lideri Məmməd Əmin Rəsulzadənin 18 yaşına yenice çatmış oğlu Rəsul Rəsulzadə ölüm hökmüne məhkum olundu. Sovet Azərbaycanının dövlət xadimi Qəzənfer Musabəyovun bir çox yaxın qohumları da repressiyalar dan əziyyət çəkdilər. Onun bacısı Aynanı və bacısının yoldaşı Həmid Sultanov gülələdir.

Şair Mikayıllı Müşfiqin hayat yoldaşı Dilber Axundzadə də həbsdən qaça bilmədi, lakin həbsxanada o xəstələndi və onu psixiatrik xəstəxanaya yerləşdirildi. Tatar tarixçi Qaziz Qubaydullinin hayatı yoldaşı Rəqibə Qubaydullina beş illik əmək düşərgəsinə sürgün edildi, şərqsündə Bəkir Çobanzadənin yoldaşı Bakı Opera Teatrının aktrisası Ruqiyə Abdullina isə 8 il əmək düşərgəsinə məhkum olundu.

Bir sıra qəza komitelerinin sədri olan Əsəd Qarayevin də həyat yoldaşı Sitarə Qarayeva da əmək düşərgəsinə məhkum olundu və elə orada da dünyasını dəyişdi. Yetkinlik yaşına çatmayan uşaqlarını evlərindən çıxardıb qızlarından birini isə partiyadan çıxardılar. Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti hökuməti dövründə vacib postlar tutmuş Xosrov Sultanovun qardaşı Sultan Sultanovun heyat

yoldaşı Dilrubə xanımı üç oğlu və bir qız övladı ilə birlikdə Kazaxstan sürət etdirilər, halbuki Dilrubə xanımla Sultan bəy hələ 1922-ci ildə boşanmışdır.

Xədicə Qayıbova

Xədicə Osman bəy qızı Qayıbova (24 may 1893, Tiflis, Rusiya İmperiyası-27 oktyabr 1938, Bakı SSRİ). Xədicə xanım incəsənət xadimi və Azərbaycanın ilk qadın pianoçularından biri idi.

Xədicə Qayıbova 24 may 1893-cü ilde ailəsinin altıncı uşağı olaraq Tiflisdə dünyaya gelmişdir. Atası torpaq idarəsində çalışıv ve Tiflisin məşhur ruhanilərindən olan Osman bəy Müftizadə, anası isə XIX əsrə burada məskunla-

qıcıının təşəbbüsü ilə "Qısamüddəli Şərqi musiqi kursları" təşkil edilir, usaq xor yaradılır. Onun təşəbbüsü və birbaşa iştirakı ilə Azərbaycan qadınları üçün musiqi-dram studiyası yaradılmışdır. O illərdə qurulan Şərqi konservatoriyanın banilərindən hesab edilən Xədicə xanım fortepiyonda ifa etdiyi klassik müğam əsərləri ilə qisa zamanda şöhret qazandı. Azərbaycan musiqi folklorunun toplanmasında böyük rol oynamışdır.

1927-1931-ci illərdə Azərbaycan Dövlət Konservatoriyanın bəstəkarlıq fakültəsində təhsil almışdır. 1933-cü ildə Xədicə xanım həbs edildi və əksinqilabçılıqda ittiham olundu. Ancaq lazımi qədər dəlil olmadığından 3 ay sonra buraxılan Xədicə xanım çox keçmədən öz peşəkar fəaliyyətinə davam etdi. Onu əksinqilabi fəaliy-

68-ci maddəsinə əsasən istintaqa cəlb edilməlidir".

Məhz bu arayışa əsasən 17 mart 1938 tarixində, həyat yoldaşı Rəşad Qayıbovun həbs olunmasından qısa müddət sonra Xədicə xanım da həbs edildi. 1938-ci il aprelin 28-e kimi Xədicə xanım Bağırovun tapşırığı ilə müstəntiq tərəfindən 9 dəfə dindirilmişdir.

Mircefer Bağırov iki dəfə evlənəsə də sevdiyi qadın görkəmli pianoçu və maarifçi Xədicə Qayıbova olub. O, 3 dəfə ərde olsada, Bağırov heç vaxt "hə" cavabı vermir. Buna görə, Bağırov onu həbs etdirir və sonuncu dəfə "hə" cavabı almaq istəyir. Bu dəfə də "Yox" söyleyen Qayıbovanı tapançası ilə güllələyir və hər kesin qarşısında hönkür-hönkür ağlayır. Xədicə Qayıbova 1938-ci il oktyabrın 27-də (45 yaşında) Mircefer Bağırov tərəfindən öldürüləmişdir. Qanunla idarə olunmayan ölkədə belə cinayətlərə əhəmiyyət verilmirdi. Məhkum olunduğu zaman eyni hürçədə qaldığı Zivər xanım Əfə-

Azərbaycan filialında və universitetdə repressiyalar 1936-ci ilin dekabrında Ruhulla Axundovun həbsi ilə başlıdır. Artıq 1937-ci ilin yanvar ayında bir sırə Azərbaycan alımları: Hənəfi Zeynalı, Vəli Xuluflu və Bəkir Çobanzadə həbs olunmuşlardır. Hətta Bəkir Çobanzadəni Kislovodskda bir sanatoriyada həbs edib xüsusi konvoyla Bakıya getirmişdilər. 18 mart gecə saatlarında tarixçi Qaziz Qubaydullin də həbsə məruz qaldı. Həbsindən dərhal sonra Mircefer Bağırov "Bakinski raboci" və "Komunist" qəzetlərində ona qarşı məqale dərc etdi. 19-20 mart tarixlərində Azərbaycan SSR KP MK-nun 6 Mart plenimində çıxış edən Mircefer Bağırov R. Axundovun mədəni cəbhədə rəhbərlik etdiyi milletçi işdən daniçarkən beynə edir ki, professorlar Bəkir Çobanzadə və Qazin Qubaydullin Azərbaycanlı pantürkizmin en parlaq nümayəndəridirlər. 4 iyun gecəsi isə Xalid Səid Xocayev həbs olundu.

Azərbaycanda 1920-1950-ci illər repressiyaları

şan tatar Terequlovlar ailəsinə mənsub Züleyxa xanım idi. Atası qızına mükəmməl təhsil vermək arzusunda idi. Ona görə də bütün imkanlarından istifadə edərək onun Müqəddəs Nina Qızlar məktəbine daxil olmasına nail oldu. Xədicə xanım burada orta təhsilli yanaşı, eyni zamanda mükemmel fortepiano təhsilli də idi. 1911-ci ilde Xədicə xanım "Qızıl xaç nişanı" ilə orta təhsilini başa vurmuş, eyni zamanda professor N. Nikolayevin fortepiano sinifində xüsusi kurs keçərək Qızıl haşiyəli diploma layiq görülmüşdür.

Ancaq atası, bacısı və qardaşını vəremden itiren Xədicə xanımın təhsilli yarımcı qalır. 1911-ci ildə buradan ayrılan 18 yaşlı Xədicə xanım Nadir Qayıbovla ailə həyatı qurdı. Nadir bəy Qafqaz müftisi Hüseyin əfendi Qayıbovun oğlu və Azərbaycanın ilk şəfqət bacısı Nigar Şıxlinskayanın qardaşı idi. Hüseyin əfendi Qayıbov bu dövrə bütün Qafqazda məşhur olan Qori Mülliimlər Seminariyasının Azərbaycan bölməsinin açılmasının təşəbbüsündən biri olmuşdu. Sonrakı bir neçə ilde qadınlar üçün nəzərdə tutulan rus-müsəlman məktəbində dərs deməyə başlayan Xədicə xanım 1919-cu ildə ailəsi ilə birlikdə Bakıya köçdü. Rus ordusunun 1920-ci ilin 27 aprelində Bakını işgal etməsindən sonra Azərbaycan SSR Xalq Tehsil Komissarlığında Şərqi musiqisi şöbəsinə rəhbər təyin edildi. Musiqi

yətdə və türkçülük ideyalarının yayılmasında günahlandırılsalar da heç bir sübut, dəlil, olmadığına görə həbsdən azad etdilər. 1934-cü ildən Xədicə xanım Dövlət Konservatoriyasında elmi-tədqiqat işi aparmağa başlamışdır. 1934-cü ilde Azərbaycan Dövlət Konservatoriyasının tədqiqat heyətinə daxil oldu və Azərbaycanın musiqi mərasının araşdırılması ilə vəzifələndirildi.

16 mart 1938-ci il tarixində Mircefer Bağırovun tapşırığı ilə Azərbaycan Daxili İşler Xalq Komissarlığının Dövlət Təhlükəsizlik idarəsində birinci bölməsinin 3-cü şöbə rəisinin müavini leytenant Təvosyan beş arayış tərtib edib:

"Türk və İngilis qərargahlarının Bakıda olduğu zaman 1893-cü ildə anadan olmuş Xədicə xanım Qayıbovanın sürgün ediləcəyini düşünürdü. Ancaq bilinməyən bir səbəbdən 15 dəqiqəlik bir məhkəmə prosesi güllələnmə ilə başa çatdı.

diyə (Sultanməcid Əfəndiyevin xanımı) sonrakı illərdə xatirelərində qeyd edir ki, hər kəs Xədicə xanım Qayıbovanın sürgün ediləcəyini düşünürdü. Ancaq bilinməyən bir səbəbdən 15 dəqiqəlik bir məhkəmə prosesi güllələnmə ilə başa çatdı.

İran təbəələri

Stalinin 17 yanvar 1938-ci il tarixli SSRİ Xalq Daxili İşler Komissarı N.İ. Yejova yazdığı məktubda belə bir hissə var: Bakıda və Azərbaycanda iranlıların aşkar olunmaları və həbs edilmələri ilə bağlı hansı işlər görülləb?

İki gün keçdikdən sonra 19 yanvar tarixində MK-nin siyasi bürosu xüsusi qərar qəbul edir. Qərarda deyilir: "Azərbaycan XKS-ə və MK-ə teklif edilsin ki dərhal İranla sərhəddən yaşıyan vətəndaşlar məlumatlandırılın ki onlar özlərinin İran təbəələri sayırlarla ona qarşıdır. Sovet vətəndaşlığına keçməlidirlər. Sovet vətəndaşlığına keçən bütün iranlılar bir ay müddətində Kazaxstana köçürülsün. Lakin vətəndaşlığına keçməkdən boyun qaçırın İran təbəəsi olaraq qalmaq istəyənlər dərhal İranə köçürülsün. Lakin isə hebs olunsunlar."

SSRİ Elmlər Akademiyasının Azərbaycan filialında repressiyalar

SSRİ Elmlər Akademiyasının

Ədəbiyyatşunaslar, yazıçı Salman Mümtaz və SSRİ Elmlər Akademiyası Azərbaycan filialının Dil və Ədəbiyyat İnstitutunun elmi işçisi Əli Nazim 10 il həbsə məhkum olundu. Salman Mümtaz 1941-ci ildə Orlovsk həbsxanasında güllələndi. Bəzi məlumatlara əsasən isə Əli Nazim də onuna eyni ildə dünyasını dəyiş. Lakin bir başqa mənbədə isə onun 1941-ci ildə güllələndiyi qeyd olunub.

1937-ci ilin sonunda ilk Azərbaycan etnoqraf və arxeoloqu olan Ələsgər Ələkbərovu həbs etdilər. O Azərbaycan dövlət elmi tədqiqat institutunun arxeologiya bölməsinin müdürü və SSRİ EA Azərbaycan filialının Tarix arxeologiya bölməsinin müdürü idi. Ələsgər Ələkbərov 1938-ci ildə həbsdə dünyasını dəyişdi.

On konservativ sənədlərlə sübut olunmuş məlumatlara əsasən Sovet İttifaqında siyasi motivlərlə repressiya olunmuş-güllələnmiş, düşərgələrə sürgün edilmiş vətəndaş hüququndan məhrum edilmiş 26 milyon yaxın insan olub. Bu 26 milyon insandan başqa ukraynalıların soyqırımı Qolodomor soyqırımı ilə Stalin öz adını tarixin qara səhifələrinə yazişti.

Qolodomor soyqırımı

Sovet hakimiyyəti illərində Ukraynalılar üç dəfə süni qıtlıq yaşayırlar. 1921-1923, 1932-1933 və 1946-1947-ci illər qıtlığı. Ən ağır qıtlıq isə 1932-1933-cü illərdə baş verib. Ukraynada hazırda Stalin rejiminin törediyi süni qıtlıq acliq Ukrayna xalqının soyqırımı kimi de qəbul edilir və qurbanların xatidəsini yad edirlər.

Bu soyqırım zamanı əksəriyyəti etnik cəhətdən ukraynalı olan ölkənin böyük bir nüfusu acliqan olmuşdur. 2006-ci ildən Qolodomor Ukrayna və 15 dövlət tərəfindən ukrayna xalqına qarşı soyqırım kimi tanınmışdır. Bəzi qaynaqlara görə 12 milyon etnik ukraynalının hayatı itirdiyi haqqında məlumatlar mövcuddur. Lakin 2003-cü ildə BMT tərəfindən qəbul edilmiş və 25 ölkənin imzaladığı qətnamədə ölü sayı 7-10 milyon aralığında göstərilmişdir. 2010-cu ildə Kiyev Apelyasiya Məhkəməsinin qərarına əsasən isə acliqdan qaynaqlanan demografik itki 10 milyona yaxın idi.

(ardı var)